

עמ"ת 3462/10/20 - מוחמד צלאח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 3462-10-20 צלאח (עציר) נ' מדינת ישראל

לפני
עורר
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופט מיכאל תמיר
מוחמד צלאח (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוסף בן יונתן

1. החלטה זו ניתנת בהמשך לדיון אשר התקיים במעמד הצדדים ביום 4/10/20, וזאת במסגרת ערר שהוגש על החלטת בימ"ש קמא בראשון לציון (כב' השופטת אילה אורן) שניתנה ביום 1/10/20 בתיק מ"ת 4156-09-20. לפי ההחלטה הנ"ל, בנסיבות העניין יש להמתין לתסקיר שירות מבחן אשר נקבע כי יוגש לתיק עד ליום 27/10/20, מבלי לבחון חלופת מעצר קודם לכן, וזאת כאשר תלויה ועומדת בקשת המשיבה למעצר עד תום הליכים. ההחלטה ניתנת במועד זה בהמשך להסכמת הצדדים לוותר על התייצבות לצורך שימוע ההחלטה, כפי שיפורט בהמשך.

2. הוגש כתב אישום נגד העורר אשר נאשם בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. קדם לדיון אשר התקיים ביום 1/10/20 בבית משפט קמא דיון שהתקיים ביום 7/9/20. בסוף הדיון ניתנה החלטה שבה נקבע כי נרשמה הסכמת העורר לקיומן של ראיות לכאורה. העורר צעיר, נעדר עבר פלילי, ולכן בא כוחו ביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בתחומי מדינת ישראל בפיקוח אנושי צמוד של אביו. עם זאת נקבע כי עיון בכתב האישום מלמד כי ענייננו באירוע חמור לכאורה, שבמהלכו העביר העורר סרטון וידיאו באמצעות יישומון הוואטסאפ לקצין המודיעין של בית הסוהר מעשיהו. כמו כן צוין בהחלטה מיום 7/9/20 הנ"ל כי בסרטון שהוצג במהלך הדיון ניתן לראות יד אוחזת אקדח היורה 8 יריות אל עבר האדמה, ועולה מעובדות כתב האישום כי הסרטון צולם בביתו של העורר והוא נשלח לקצין המודיעין יחד עם הודעת טקסט שבה נרשם **"זכור שיש לכה ילדים"**.

4. בהחלטה מיום 7/9/20 נקבע בנוסף כי אין זה המקרה שבו יש מקום לשחרר את העורר ממעצר. הגם שעבירת האיומים פחותה בחומרתה ביחס ליתר עבירות האלימות, עבירת האיומים שבה מאושם העורר היא ברף הגבוה של החומרה, ועל כן יש לבחון כדבעי את עוצמת עילת הסיכון הנשקפת מהעורר. עוד נקבע בהחלטה כי העורר שמר על זכות השתיקה בחקירתו, לא מסר כל הסבר למעשיו לכאורה, ומכאן שהמניע לביצוע המעשים נותר עלום - עובדה המטרידה בפני עצמה בשאלת הסיכון הנשקף מהעורר. מכאן נקבע בהחלטה מיום 7/9/20 כי **"בנסיבות אלו אני סבורה כי נכון לבחון את שאלת מעצרו או שחרורו של המשיב עד תום ההליכים בזהירות המתבקשת, ולשם כך יש צורך בקבלת תסקיר מאת שירות המבחן"**. הדיון נדחה ליום 1/10/20

ונקבע כי יש להגיש את התסקיר עד ליום 30/9/20.

5. שירות המבחן הגיש הודעה דחופה ביום 30/9/20 שלפיה לא יעלה בידו להגיש תסקיר לקראת הדיון, ועתר לדחיית הדיון בחודש ימים. מבין נימוקי שירות המבחן נטען, בין היתר, כי חגי תשרי בפתח, קיימות מגבלות קשות לקבל עמדות פנויות לצורך מפגשים עם עצורים באמצעות הוידאו קונפרנס, קיימות מגבלות נוספות אשר כוללות מגבלות כוח אדם לצורך קיום השירות, העומסים רבים, ומכאן הבקשה לדחות את מועד הדיון וכן לדחות את מועד הגשת התסקיר עד ליום 29/10/20.

6. ניתנה החלטה לקיים את הדיון שנקבע ליום 1/10/20 והערר הוגש על ההחלטה מיום 1/10/20.

7. כעולה מפרוטוקול הדיון אשר נערך ביום 1/10/20, ב"כ העורר פתח את הדיון בטענות אשר נגעו לתנאי המאסר של העורר, לרבות היותו של העורר בתנאי הפרדה. ב"כ העורר הפנה לפסיקה וטען כי בית המשפט "לא יתערב בתנאי כליאתו של העצור, אך תנאי המעצר הם שיקול בגדר השיקולים של בית המשפט".

8. בית משפט קמא נתן החלטה שלפיה אם יש לעורר טענות בקשר לתנאי כליאתו, פתוחה בפניו הדלת לעמוד על עתירת האסיר שהגיש.

9. ב"כ העורר הבהיר בדיון כי הוא לא מבקש מבית המשפט לברר סוגיה זו, אך יש לו לקוח, הדיון היה קבוע לתסקיר שירות מבחן ולא ניתנה לבא כוחו של העורר האפשרות להכין אותו לקראת הכנת התסקיר.

10. בית משפט קמא נתנה החלטת ביניים נוספת שלפיה ניתנה החלטה לפני דקות אחדות שבה נקבע כי הדיון בכל הנוגע לתנאי החזקתו של המשיב כעצור בשב"ס, מקומן בעתירת אסיר, ולכן אין לה כל כוונה להמשיך ולשמוע טיעון בעניין זה.

11. ב"כ העורר עמד על הקשיים שיש במערכות השונות אגב משבר הקורונה וציין כי הגיש עתירת אסיר, אולם העורר הועבר לבית סוהר אחר ואף אחד לא הודיע זאת לשירות המבחן. כן נטען כי גם לגבי עבירות חמורות יותר, בתי משפט שונים השתכנעו שניתן לבחור בחלופת מעצר מבלי לקבל תסקיר ובעת שניתן לאיין את המסוכנות. ב"כ העורר הפנה בבית משפט קמא גם למקרה שבו שוחרר נאשם ללא תסקיר כיוון שהתסקיר לא הוכן עקב שביתת העובדים הסוציאליים. ב"כ העורר הציע לבחון חלופת מעצר ללא תסקיר ואמר שהעורר יוכל לשהות במעצר בית בדירה ביפו בפיקוח אחיו הגדול/ דודו והוריו.

12. ב"כ המשיבה טען בדיון בבית משפט קמא כי העורר מוחזק במעצר בהתאם לכל דין ובכפוף להנחיות שב"ס, עמדת המשיבה בתיק היא למעצר העורר עד תום ההליכים, וזאת על אף שהעורר אינו בעל עבר פלילי, בשים לב לחומרת העבירה המיוחסת לו. ב"כ המשיבה הפנה את בית המשפט להחלטתו מיום 7/9/20 הנ"ל וטען כי ללא תסקיר אין מקום לדון בכלל בחלופה.

13. בית משפט קמא סקר בקצרה את טענות הצדדים וקבע בהחלטה מיום 1/10/20 כי **"לגופו של עניין ובקשה - אצא מנקודת הנחה כי תנאי מעצרו של המשיב קשים עבורו, בהיותו - כפי שנמסר נתון בהפרדה ארצית בכלא "נפחא". עם זאת השאלה הנשאלת היא האם ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר כבר עתה, אף מבלי להידרש לתסקיר, בשים לב שהמשיב צעיר נעדר עבר פלילי ומאז**

הוגשו ההליכים בעניינו הוא עצור משך תקופה ארוכה באופן יחסי בהיותו עצור לצורכי חקירה כבר מיום 20/8/20 ועד עתה בהליך שבפניי."

14. בית משפט קמא הפנה בהחלטה מיום 1/10/20 לדיון אשר התקיים ביום 7/9/20 ולדברי בית המשפט שם, לרבות הקביעה כי מדובר בסרטון מעורר אימה ואין אלא לחזור על הדברים.

15. בית משפט קמא אישר וקבע כי אכן לבית המשפט סמכות ואפשרות לבחון חלופת מעצר ללא צורך בתסקיר, אולם קבע כי אינו סבור שאנו נמצאים בנקודת זמן שבה השתנה האיזון באופן המאפשר לשקול את שחרורו של עורר לחלופת מעצר ללא תסקיר. עוד נקבע כאמור כי על שירות המבחן להגיש את התסקיר עד ליום 27/10/20, יום לפני מועד הדיון הנוסף שנקבע.

16. העורר הגיש ערר שבו 41 סעיפים, בהיקף של 14 עמודים.

17. בפתח הערר נטען כי בית המשפט הורה על קבלת תסקיר שירות מבחן, חרף העובדה כי שירות המבחן לא הגיש את תסקירו בזמן והנסיבות המיוחדות במקרה זה מצדיקות קבלת הערר על החלטת ביניים בהליך מעצר. לטענת ב"כ העורר, זכויות העורר על פי סעי' 9 ו-10 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן "**חוק המעצרים**"), לרבות זכויותיו מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הופרו. עוד נטען כי בית המשפט לא אפשר לב"כ העורר להשמיע את טענותיו בדבר התנאים והדרך שבה נוהג בו שב"ס, והיות שסעיף 9 לחוק המעצרים היא נגזרת חוקתית של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש באי קיום הוראות החוק משום שיקול מהותי וכבד משקל לשופט מעצר בעת שהוא דן בעניינו של עצור.

18. בערר הועלו טענות רבות אשר נוגעות להליכים השונים והאחרים שבהם נקט העורר, לרבות עתירת אסיר שנקבעה לדיון ליום 30/9/20 בבית משפט זה אך על רקע מצב החירום נדחה הדיון בה ליום 30/12/20. העורר מפנה לעתירה נוספת אשר הוגשה לבית משפט זה בשל הצורך לאפשר לו להכין את העורר כדבעי למפגש עם קצין המבחן לפני הכנת התסקיר לקראת מועד הדיון שנקבע ליום 1/10/20 בבית משפט קמא. לטענת ב"כ העורר, היעדר מתן אפשרות לעשות זאת מהווה פגיעה בהליך הוגן. כמו כן הועלתה בערר, בין היתר, טענה שלפיה עקב מצב החירום נפגעה זכות ההיוועצות של העורר והיא עודנה נפגעת חדשות לבקרים ונמנעת כניסת עורכי דין לבתי הסוהר.

19. כן נטען כי בנסיבות האמורות, קרי חומרת העבירה, המסוכנות הנובעת ממנה אל מול דריסת זכויותיו החוקתיות של העורר, היה על ביהמ"ש לנסות ולבחון החלופה שהציע העורר עוד ביום הדיון נשוא ערר זה, ולא להמתין עוד חודש ימים שלם כאשר נפשו של העורר נסדקת ומיוסרת, כשהוא נמצא בתנאי כליאה דרקונים ובלתי מידתיים וכאשר מעולם לא הוכרע דינו. כן נטען כי השב"ס עצמו יודע כי הוא פוגע במתכוון בכבודו של העצור תוך חריגה מסמכות.

20. בעמ' 10 לערר בסעי' 22 נטען כי בסעיף 9(ב)(6) לחוק המעצרים נקבעה זכות מוחלטת של עצור לקבל מבקרים ולקיים קשר טלפוני לאחר שנסתיימה חקירתו. מדובר בתנאים בסיסיים למעצרו של עצור, ואין לשב"ס

שיקול דעת בנוגע לאפשרות שלילתם. אם יחול סעי' 10 לחוק המעצרים, אזי שלילת הזכות היא מוגבלת ל- 7 ימים בלבד.

21. טענה נוספת של העורר היא כי לבית המשפט הסמכות להתערב בתנאי מעצרו של העצור, וכך גם נקבע בבש"פ 4014/92 ששון נ' מינת ישראל. ב"כ העורר מפנה גם לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה במסגרת בש"פ 7053/01 בעניין פלוגי נ' מ". טענת העורר בהקשר זה היא כי אותו מקור שממנו שואב בית המשפט את סמכותו לשבת בדיון ולהורות על מעצרו הוא אותו מקור אשר מסדיר את תנאי כליאתו, ועל כן שגה בית המשפט קמא בעת שלא אפשר לב"כ העורר לטעון טענות בקשר לתנאי כליאתו.

22. עוד נטען בערר כי בית משפט קמא קבע בהחלטה מיום 7/9/20 הנ"ל שהעורר זכאי לקבל 10 שיחות טלפון, אולם בהמשך לבקשת השב"ס אשר הוגשה למחרת לעיון בהחלטה מחדש, ומבלי לקבל את תגובת העורר, ביטל את ההחלטה בקשר לשיחות, תוך שהוא קובע כי המקום לברר את ההחלטה אשר מבטלת את הוראות סעי' 9(א)(6) לחוק המעצרים הוא במסגרת עתירת אסיר.

23. על רקע טענות אלו אשר פורטו בערר, נטען כי היה על בית משפט קמא לנהל דיון ביום 1/10/20 לגבי חלופת מעצר, כאשר מדובר בחלופה הרמטית - פיקוח של 4 מבוגרים, במקום מרוחק מביתו של העורר אשר נמצא בעיר יפו. כמו כן נטען כי לכל הפחות היה על בית המשפט לשמוע טיעוני העורר ואת אשר עובר עליו, עת עושה בו שב"ס שפטים, ולבחון אם יש בחלופה כדי לאיין את מסוכנותו של העורר.

24. העורר מפנה בערר לבש"פ 2005/01 גבריאלי יעקב נ' מדינת ישראל, שם במקרה חמור בהרבה הורה כב' השופט עמית על שחרורו של העצור, על אף שנקבע בבית המשפט המחוזי כי קיים צורך בתסקיר, בין היתר בנימוק שחל עיכוב בכתובת תסקירי מבחן.

25. כמו כן נטען כי העורר איננו בעל האינטרס בשליחת האיום אלא "קנה" אותו, ובית משפט קמא היה צריך לקחת זאת בחשבון, שכן יש בכך כדי להפחית במידת מה מהמסוכנות אשר עולה מהמעשה של העורר.

26. לבסוף נטען כי מצד אחד לא מאפשרים לעורר לייצור קשר עם בא כוחו, ומנגד בית משפט קמא לא אפשר לבא כוחו של העורר לטעון את טענותיו בקשר לכך ולתנאי כליאתו של העורר.

27. ביום 4/10/20 התנהל דיון ארוך בתיק זה.

28. ב"כ העורר הדגיש בתחילת הדיון כי השב"ס ניתק כל קשר עם העולם החיצון של העורר, לרבות עם עורך דינו ומשפחתו, כאשר הוא הועבר לכלא "נפחא" והורד שם לאגפי הפרדות הארציות, תוך שנאסר עליו קשר עם עצורים אחרים. ב"כ העורר חזר על הטענה שלפיה בית משפט קמא הורה ביום 7/9/20 על 10 שיחות טלפוניות, אולם יום למחרת פונה השב"ס בבקשה לעיון חוזר, וכך יצא כי העורר לא דיבר עם אף אחד עד ליום 30/9/20. טענת העורר בדיון הייתה שעניין זה מהווה חריג לכלל של עררי ביניים על ההחלטה לשלוח לתסקיר. כן נטען כי הוגשו 3 עתירות אסיר אשר נקבעו ליום 30/10/20, אך על רקע משבר הקורונה נדחו לחודש עמוד 4

דצמבר 2020. ב"כ העורר הוסיף כי ניסה לטעון זאת בבית משפט קמא, אולם ניתנו שתי החלטות במקום אשר מנעו ממנו את האפשרות לטעון טענות בעניין זה.

29. ב"כ העורר חזר בדיון על טענות נוספות אשר נטענו בערר, הכל כמפורט בפרוטוקול, תוך שהדגיש כי היה על בית משפט קמא לשמוע טענות, כפי שציין בערר כחלק בלתי נפרד מהטיעון. לטענתו, כיוון שמצב זה מהווה חריג, היה מקום לשמוע טענות אלו במסגרת הליך הביניים, ומשום כך הוא נותן את הסכמתו כבר עתה להחזיר את התיק לבית משפט קמא על מנת לאפשר לו להשמיע את טענתו. ב"כ העורר גם הפנה לפסיקה, כמפורט בפרוטוקול, שלטענתו תומכת בטענותיו ובערר, כך שהיה על בית משפט קמא לשמוע את הטיעון שלו ובנסיבות אלו לשקול את שחרורו של העורר.

30. ב"כ המשיבה טען בדיון בין היתר, את הטענות הבאות:

30.1. החלטת בית משפט קמא הייתה צודקת ויש לדחות את הערר.

30.2. מבדיקה עם השב"ס עלה כי אין כל מניעה של שב"ס לאפשר לב"כ העורר לקיים עמו שיחות טלפוניות ולפגוש אותו.

30.3. בטרם שמחעת טיעוניו של ב"כ העורר, ביצעה בית משפט קמא את ההבחנה בין עתירת אסיר לבין דיון מהותי בבקשה עצמה שהיא בקשת המעצר כיוון שדרך המלך לטענות כלפי מעצרו של אדם היא על דרך עתירת אסיר, ואף הוגשו 3 עתירות אסיר שאותן בחן בית המשפט ונקבע מועד דיון בעתירות. בש"פ 7053/01 שהזכיר ב"כ העורר מקיים בדיוק את אותה הבחנה בין עתירת אסיר לבין דיון בבקשת מעצר, ונקבע שם כי **"עניין שניתן לבדיקה מהירה ויעילה ויכול להתברר ולהיפתר במסגרת הליך המעצר ידון בהליך המעצר"** וזאת לעומת טענות מורכבות יותר שיש לדון בהן בדרך של עתירת אסיר.

30.4. ב"כ העורר מנסה להסיט את הדיון מבקשת המעצר וממסוכנותו של העורר לדיון בתנאי המאסר של העורר ועתירות האסיר שהגיש.

30.5. בניגוד לטענת ב"כ העורר, הוא נמצא בקשר עם העורר מהיום הראשון ויודע על מצבו.

30.6. ב"כ העורר ניסה לתקוע מקלות בגלגלי המרכבה. לשב"ס יש הנחיות שעניינן תנאי מעצר, כאשר בין היתר קיימת אופציה של אי קיום קשר עם עצור. בית משפט קמא נתן החלטה בעקבות בקשת השב"ס לעיון חוזר בהחלטה מיום 7/9/10 לאפשר 10 שיחות טלפון שלפיה עניין זה **"אינו בהליך אשר מתנהל בפניי"**, ועל פי ההחלטה ניתן לייצור קשר עם ב"כ העורר ועמו בלבד. היה על ב"כ העורר לחתום על מסמך שבו הוא מציין את מספר הטלפון הנייד שלו אשר דרכו ייצור העורר קשר, ואולם הוא סירב לחתום על המסמך, ובשל כך **"לא ניתן היכולת לשוחח עם העורר"** כשגם עניין זה מקומו בעתירת אסיר.

30.7. עמדת המשיבה היא למעצר העורר עד תום ההליכים, כאשר אמנם מדובר בצעיר ללא עבר פלילי אשר מואשם בעבירת איומים, אך כפי שציין בית משפט קמא, אופי העבירה הוא ברף הגבוה של עבירת

איומים. כמו כן ציין בית המשפט כי הסרטון שנשלח מעורר אימה והסרטון הוקרן גם בדיון תוך הצגת המסרון שבו נכתב "זכור שיש לכה ילדים".

30.8. בית משפט קמא, לאחר שעין בכל החומרים אשר הוצגו בפניו לרבות על אודות קליעים, תרמיל של כדור, חולצתו של העורר ופריטים נוספים, ביסס את החלטתו מיום 7/9/20 על אותם ממצאים, ועל כן קבע כי נכון לבחון את שאלת מעצרו או שחרורו של העורר בזהירות המתבקשת, ולשם כך יש צורך בקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

30.9. ב"כ העורר הזכיר בטיעונו את סעי' 10 לחוק המעצרים וטען כי ניתן להקשות מעט את תנאי מעצרו של עציר כאשר קיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף, ואך בשל כך החליטו גורמי שב"ס על אי יצירת קשר עם גורמים אחרים למעט עורך דין.

30.10. שירות המבחן מציין כי הדחייה המבוקשת היא ל-3 שבועות היא בשל עומס עצירים לנוכח המציאות הנגזרת ממגפת הקורונה, הקושי לקיים פגישות לצורך תסקירי מעצרים, העדר עמדות פנויות וכוח אדם מצומצם, ואילו ב"כ העורר ציין רק את הקושי בהכנת התסקיר בשל חגי תשרי.

30.11. במקרה זה קיימת לא רק עילת מסוכנות אלא גם עילת הימלטות, משום שהעורר מתגורר בכפר ענאתא שהוא מחוץ לקו הירוק, מרכז חייו אינו בישראל וקיים גם חשש לכך שהעורר ישפיע על אחד מעדי התביעה המרכזיים אם ישוחרר ממעצר.

30.12. במלאכת האיזון שבית משפט קמא קיים בדיון האחרון, המשיבה סבורה כי גובר הצורך של בדיקה קפדנית בהקשר לעילות המבוקשות בבקשות המעצר על פני הפגיעה המוגבלת בחירות המשיב, ויש לתת לשירות המבחן אשר בידו הכלים הנאותים לבחון חלופות מעצר להכין תסקיר בטרם בחינת מפקחים מטעם העורר, אם יוצעו. ב"כ המשיבה מפנה לפסיקה בעניין זה.

31. ב"כ העורר השיב כי הציגו בתור חלופת מעצר דירה ביפו ולא בכפר ענאתא, וחזר על הטענה תוך הפנייה לפסיקה שלפיה ניתן להורות על שחרור בתנאים גם ללא הכנת תסקיר שירות מבחן. לעניין המסמך אשר התבקש לחתום עליו כתנאי לשוחרר עם העורר, נטען כי מטרת המסמך היא לאפשר האזנות לשיחות בינו לבין העורר, הוא לא מסכים לכך ומזה 12 שנה מעולם לא התבקש לחתום על מסמך כזה. ב"כ העורר חזר על כך שעל בית משפט זה להצהיר כי סעיפים 9 ו-10 לחוק המעצרים הם סעיפים אשר חוסים תחת חוק היסוד, ולקבוע כי טיעון זה היה צריך להישמע בבית משפט קמא במסגרת אותם איזונים.

32. בתום הדיון הוסכם כי הצדדים יעקבו בנט המשפט אחר ההחלטה בתיק זה, ואם תינתן החלטה המורה להחזיר את הדיון לבימ"ש קמא לצורך שמיעת מפקחים ללא קבלת תסקיר, יסכים ב"כ העורר לעיכוב ביצוע החלטת בית משפט זה, והמשיבה תודיע תוך 24 שעות ממועד קבלת ההחלטה אם ברצונה להגיש ערר. בכפוף לכך, וויתרו הצדדים על התייצבות לצורך שימוע ההחלטה. ניתן להסכמת הצדדים הנ"ל תוקף של החלטה ונקבע כי העורר ישהה במעצר, וזאת עד למתן החלטה אחרת.

דין

33. בית משפט קמא קבע כי לצרכי הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, הוא מוכן להניח "לגופו של עניין ובקשה... כי תנאי מעצרו של המשיב קשים עבורו, בהיותו - כפי שנמסר נתון בהפרדה ארצית בכלא "נפחא". יחד עם זאת נקבע כי "השאלה הנשאלת היא האם ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר כבר עתה, אף מבלי להידרש לתסקיר" וזאת בשים לב לנסיבותיו של העורר.

34. בית המשפט קמא, כאמור, אישר וקבע כי אכן לבית המשפט הסמכות והאפשרות לבחון חלופת מעצר ללא צורך בתסקיר, אולם הוא אינו סבור כי אנו נמצאים בנקודת זמן שבה השתנה האיזון כדי לשקול את שחרורו של העורר לחלופת מעצר ללא תסקיר.

35. טענתו המרכזית של העורר היא כי על רקע נסיבותיו המיוחדות, לרבות תנאי כליאתו החמורים והיעדר מתן אפשרות לבא כוחו לשוחח עימו ולפגוש אותו, ולו כדי להכין את העורר לקראת המפגש עם קצין מבחן לצורך עריכת תסקיר, יש בכך נימוק המצדיק סטייה מהיעדר התערבות בהחלטות ביניים לקבלת תסקיר. עוד נטען כי היה על בית משפט קמא לאפשר לבא כוח העורר לטעון את טענותיו בהקשר זה ולקחת אותן בחשבון בין שיקוליו בעת שהוא מחליט להמתין לקבלת תסקיר תחת בחינת חלופת מעצר אחרת.

36. ברקע קיימות טענות ב"כ העורר שלפיהן השב"ס לא אפשר לעורר לשוחח עם בא כוחו ומנגד טענות ב"כ המשיבה כי החל מהיום הראשון קיים קשר בין העורר לבא כוחו, והוא הסדיר עם השב"ס שיחות טלפון ואת האפשרות להיפגש עם העורר, כך שכל שהיה על ב"כ העורר לעשות הוא לחתום על המסמך שהוצג לו שבו יציין את מספר הטלפון שבאמצעותו הוא מבקש לשוחח עם העורר. ראו נספח שצורף לכתב הערר (דף 35 מתוך 76) אשר כותרתו "אמצעי הקשר עם עו"ד למתן ייעוץ משפטי". נוסף לכך את טענת ב"כ העורר שלפיה בית המשפט קבע בהחלטתו מיום 7/9/10 כי "שב"ס יאפשר למשיב לערוך 10 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים ניידים" ואף ציין את מספר הטלפון של ב"כ העורר עבור השב"ס, ואולם מיד עם הגשת בקשת שב"ס לעיון חוזר על כך, זכותו זו של העורר נשללה.

37. אין מקומו של בית משפט זה לברר מחלוקת זו שבין הצדדים, ואולם דומני כי היה מקום לברר זאת בבית משפט קמא. אכן, מדובר בעניין אשר נוגע לתנאי הכליאה של העורר ואשר דרך המלך לדיון בו היא הגשת עתירת אסיר. עם זאת, מדובר בעניין לא מורכב, ולבית המשפט סמכות לדון בעניין זה, לבחון אם הוא רלוונטי לבקשת המעצר ולהתייחס לכך בהחלטה.

38. טיעון העורר בערר רחב בהרבה ממה שטען בא כוחו בדיון שהתקיים ביום 1/10/20, אולם טענת ב"כ העורר היא כי בית המשפט לא אפשר לו להעלות טיעונים אלו במהלך הדיון. בפרוטוקול הדיון מיום 1/10/20 ציין ב"כ העורר כי תנאי כליאה ומעצר נתונים לשיקול דעת בית המשפט, טען כי לא מאפשרים לו לשוחח עם העורר עד היום והוסיף כי "יש לי לקוח שהדיון היה קבוע לתסקיר שירות מבחן ולא ניתנה לו האפשרות להכין אותו

לקראת הכנת התסקיר.

39. בית משפט קמא קבע בהחלטה כי אין זה מתפקידו או בסמכותו לדון בשאלת תנאי מעצרו של העורר. ב"כ העורר הסכים כי אכן אין מקום להתערב בתנאי כליאתו ובתנאי המעצר, אולם טען כי יש לקחת בחשבון תנאי כליאה לרבות שלילת קשר עם עורך דין (אם זה המצב) כאחד השיקולים לגיבוש החלטה, ובהיעדר אפשרות להשמיע טענות בעניין זה, יש בכך כדי לפגוע בהליך הגון ובזכויותיו של העורר, גם אם מדובר בהחלטת ביניים לקבלת תסקיר.

40. אין בית משפט זה סבור כי בית משפט קמא שגה בעת שנתן משקל לכלל הנימוקים אשר פורטו בבקשת שירות המבחן להארכת המועד להגשת תסקיר, שכן המקרה שלפנינו שונה מהמקרים שאליהם הפנה ב"כ העורר, לרבות המקרה שבו שוחרר עצור לחלופה אחרת אגב השבתת העובדים הסוציאליים. קיים קושי רב לשלול מסוכנות מבלי לקבל תסקיר. ברי לכל כי שירות המבחן הוא הגוף המתאים והמקצועי לבחון זאת לעומק. ב"כ העורר טען אף הוא כי כל המערכות נמצאות בעומס רב, ושירות המבחן פירט מדוע קיים קושי רציני להכין את התסקיר תוך פרק הזמן שנקבע תחילה, ומכאן בקשת הארכה. אנו מצויים כיום בתקופת פגרת בית המשפט אשר הורחבה וכן בתקופת סגר על כל המשתמע מכך. אל מול חוק המעצרים, קיימות הוראות חוק נוספות ומיוחדות לתקופה, לרבות תקנות שעת חירום (מניעת כניסת מבקרים ועורכי דין למקומות מעצר ובתי הסוהר), התש"פ-2020, חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים בתקופת התשפוטות נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תש"פ - 2020 ועוד.

41. עם זאת, אין בהחלטת בית המשפט מיום 1/10/20 התייחסות והנמקה בקשר לטענת ב"כ העורר שלפיה יש בתנאי כליאתו של העורר, לרבות היעדר אפשרות ליצור קשר עמו לצורך הכנתו לקראת התסקיר, כדי להוות פגיעה מהותית בזכויותיו, ובטענה כי שיקולים אלה רלוונטיים לבקשת המעצר. ניתנו שתי החלטות אשר מנעו מב"כ העורר לטעון את טענותיו.

42. אין לפרש החלטה זו כך שהיא מתירה לב"כ העורר להעלות את כל טענותיו אשר נטענו בעתירות האסירים שהגיש, לרבות טענותיו הרבות אשר נטענו בערר, אלא לאפשר לו להשמיע את טיעוניו הרלוונטיים בבית משפט קמא כנ"ל. בית משפט זה אינו מכריע בשאלה אם יש לב"כ העורר קשר רציף עם העורר כפי שטען ב"כ המשיבה או שכמעט ואין קשר כלל כפי שטען ב"כ העורר, וראוי לברר עניין זה בבית משפט קמא לנוכח דחיית מועדי הדיונים בעתירות האסיר שהוגשו.

43. לאור האמור לעיל, אני מקבל את הערר כדי לאפשר לב"כ העורר להשלים את טיעוניו הממוקדים והרלוונטיים לעניין זה. לאחר מכן ישקול בית משפט קמא אם יש מקום להמתין לקבלת תסקיר לצורך קבלת חוות דעת מקצועית ומקיפה מאת שירות המבחן וכן יבחן אם יש מקום לתת הוראות אופרטיביות נוספות בהתאם לשיקול דעתו.

44. בהמשך להסכמת הצדדים אשר ניתן לה תוקף של החלטה בסוף הדיון, יובהר כי לא נקבע בהחלטה זו שהדיון מוחזר לבית משפט קמא לצורך שמיעת מפקחים ללא קבלת תסקיר.

45. על כן, אני מקבל את הערר לצורך השלמת טיעוניו של העורר הנ"ל וקובע דיון בבית משפט קמא ליום 8/10/20 בפני שופט תורן לשעה 10:00. העורר יהיה זמין באמצעות ה-VC. בית משפט קמא יקבע לפי שיקול דעתו אם להזמין נציג שב"ס לדיון בהתאם.

המזכירות מתבקשת להעביר העתק מההחלטה לצדדים בהקדם.

**ניתנה היום, י"ח תשרי תשפ"א, 06 אוקטובר 2020,
בהעדר הצדדים.**